

Προκόπιος Παυλόπουλος: «Θέσπιση του Δικαίου και απονομή της Δικαιοσύνης στην εποχή της Τεχνητής Νοημοσύνης»

/ [Επικαιρότητα](#)

Στον χαιρετισμό του, στο πλαίσιο του Διεθνούς Συνεδρίου του Ινστιτούτου Ευρωπαϊκού και Διεθνούς Ποινικού Δικαίου με θέμα «Η Νέα εικόνα του Ποινικού Δικαίου», ο πρώην Πρόεδρος της Δημοκρατίας, Ακαδημαϊκός και Επίτιμος Καθηγητής της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών κ. Προκόπιος Παυλόπουλος επισήμανε, μεταξύ, και τα εξής:

Πρόλογος

Η «νέα εικόνα» του Ποινικού δικαίου, και στην Ελλάδα αλλά και διεθνώς, ιδίως στο πεδίο της Έννομης Τάξης της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οφείλεται εν πολλοίς και στην επιρροή των Μέσων της Τεχνητής Νοημοσύνης, κυρίως δε των Μεγάλων Νευρωνικών Δικτύων (ΜΝΔ) και των Μεγάλων Γλωσσικών Δικτύων (ΜΓΔ). Στο πλαίσιο της σύντομης ανάλυσης που ακολουθεί οφείλω να επισημάνω προκαταρκτικώς ότι απέχουν πολύ από την πραγματικότητα εκείνοι, οι οποίοι διαβλέπουν στον χώρο της Νομικής Επιστήμης μια τέτοια χρήση των σύγχρονων ΜΝΔ και ΜΓΜ ώστε αυτά να υποκαθιστούν, έστω και σε ορισμένες περιπτώσεις, στην πράξη τα θεσμοθετημένα όργανα της Νομοθετικής, της Εκτελεστικής και της Δικαστικής Εξουσίας, είτε κατά την παραγωγή των κανόνων δικαίου είτε κατά την ερμηνεία και εφαρμογή τους στην πράξη.

Προεχόντως δε τα θεσμοθετημένα όργανα που ασκούν την εν γένει δικαιοδοτική λειτουργία. Διότι η αλήθεια έγκειται στο ότι μόνον επικουρικώς -και πρωτίστως στον χώρο εκείνο όπου η ερμηνεία και η εφαρμογή των ισχυόντων κανόνων δικαίου κάθε μορφής προϋποθέτει την επίλυση δυσχερών τεχνικών προβλημάτων, π.χ. στον χώρο της Οικονομίας ή και της Φυσικής και των Μαθηματικών όπως και την επίλυση αντίστοιχων προβλημάτων στην διαδικασία απόδειξης, κατά την άσκηση της δικαιοδοτικής λειτουργίας πρωτίστως μέσω πραγματογνωμοσύνης -η Τεχνητή Νοημοσύνη μπορεί να επικουρήσει την Νομική Σκέψη στην ερμηνεία και εφαρμογή των κανόνων δικαίου, κατ' εξοχήν εκ μέρους των κάθε είδους νομιμοποιημένων προς τούτο λειτουργών της Δικαστικής Εξουσίας.

Αυτό δε οφείλεται -μεταξύ άλλων βεβαίως αλλά σε μεγάλο βαθμό- και στο ότι μη διαθέτοντας, έστω και στοιχειωδώς, χαρακτηριστικά Συνείδησης η Τεχνητή Νοημοσύνη δεν είναι σε θέση, εκ φύσεως και εξ ορισμού, να υπερβεί τεχνικώς και νομικώς το εμπόδιο είτε της αποτελεσματικής και *lege artis* επινόησης αόριστων νομικών εννοιών κατά την διαμόρφωση των κανόνων δικαίου. Είτε της συγκεκριμενοποίησης αόριστων νομικών εννοιών σύμφωνα με την κανονιστική φύση τους κατά την απονομή της Δικαιοσύνης.

[Διαβάστε ΕΔΩ τη συνέχεια](#)